

Arrest

nr. 210 352 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op X 2017 in Mogadishu. U vraagt een **eerste maal asiel** aan op 5 juli 2015, het CGVS neemt een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en het statuut van subsidiaire beschermde op 6 december 2016, deze beslissing wordt bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest 188 020 op 6 juni 2017. In augustus 2017 verlaat u het land en vraagt u in Duitsland asiel aan, omdat u de windpokken heeft, u verblijft er in Frankfurt. U wordt naar België teruggeleid, alwaar u een **tweede maal asiel** aanvraagt op 27 november 2017, op 16 januari 2018 neemt het CGVS een beslissing tot in overwegingname van uw*

tweede aanvraag. In het kader van uw tweede asielaanvraag stelt u sinds januari 2011 in Zuid-Afrika verbleven te hebben. U verlaat Somalië immers in januari 2011. U woont sinds jonge leeftijd bij uw grootmoeder A.M., in Galcad, Galgaduud, en helpt haar in de winkel. Een maand na de inname van Galcad door Al Shabab, begin 2010, krijgt u, in de winkel, een brief van Al Shabab. U moet naar het politiekantoor komen, daar wordt u verplicht gerekruteerd. U bent dan 13 jaar oud en u wordt naar een trainingskamp in Dinsoor, Qodqod gebracht. Daar leren de jongeren mensen onthoofden en moet u naar indoctrinatievideo's kijken, u wordt gedurende 8 maanden getraind. Na de training wordt u naar Kismayo gebracht, daar stelt u dat u geen ouders heeft en enkel uw grootmoeder, daarop krijgt u 12 dagen verlof, u zou via Bakara, Mogadishu, naar Galcad moeten reizen. Het is eind 2010, in Bakara contacteer u echter uw oom langs moederszijde, M.A.S., deze komt u halen in Bakara en u verblijft een maand bij hem in het Karaandistrict, terwijl u slechts 12 dagen vrij gekregen heeft, daarom wordt u gebeld. Uw oom besluit u het land uit te krijgen. Begin 2011 reist u met het vliegtuig naar Mombasa, Kenia, erna met de boot naar Mozambique en dan te voet naar Zuid-Afrika waar u in Pretoria asiel aanvraagt, erna vestigt u zich in Kaapstad, waar u een winkel heeft die overvallen wordt. In 2015 reist u dus naar Europa.

In het kader van uw tweede aanvraag dient u de volgende documenten (kopieën) in ; "Birth Certificate – Caddeynta Warqadda Dhalashada (1999) ", "Baasaboor – Passport P00365197" Somali Republic (dd. 25.12.2014 – 24.12.2019), "Formal Recognition of Refugee Status in the RSA, Particulars of Recognised Refugee in the RSA Y.A.M. 25.01.1992 (dd. 30.11.2011).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS merkt vooreerst op dat het al een weigeringsbeslissing genomen heeft in uw hoofde, namelijk op 6 december 2016, deze beslissing wordt bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest 188 020 op 6 juni 2017, die bij volheid van rechtsmacht beslist. Waarbij de RvV het volgende stelt ; "2.11. De Raad kan slechts vaststellen dat noch uit het verzoekschrift, het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker heeft aangetoond of aannemelijk gemaakt dat hij afkomstig is uit Somalië. Evenmin brengt hij thans argumenten aan die de motieven van de bestreden beslissing kunnen weerleggen. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een vrees heeft voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, noch reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië." Aangezien u verklaart sinds 2011 in Zuid-Afrika verbleven te hebben (CGVS p. 6, p. 22-25), geeft de Commissaris-Generaal u uitgebreid de kans om een nieuw inzicht in uw herkomst te verschaffen. **Echter, er wordt vastgesteld dat de beoordeling omtrent uw herkomst staande blijft. Hoewel u doorheen het gehoor blijft herhalen dat u in de huidige procedure de waarheid zal vertellen omdat u een tweede kans gekregen hebt (CGVS p. 2.p. 9, p. 12, pp. 25-26) zijn er ernstige aanwijzingen dat u dit niet doet. U krijgt dan ook veelvuldig de kans om een werkelijk inzicht in uw herkomst te verschaffen maar u weigert.** Er dient dan ook te worden opgemerkt dat u geen persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers **opnieuw** vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien

doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U beschikt enkel over een fragmentarische en ingestudeerde kennis over uw beweerde regio van herkomst, namelijk Galcad, Galgaduud. Waar u sinds erg jonge leeftijd (CGVS pp. 5-6) en tot uw dertiende levensjaar verblijft, namelijk in 2010 (CGVS p.6, pp. 12-13). Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst kunnen er ernstige twijfels geuit worden bij uw leeftijd, wat de beoordeling van uw kennis over uw regio van herkomst ernstig beïnvloedt. U beweert immers geboren te zijn op 25.01.1997 (CGVS p. 5), de datum die ook op de kopie van uw Somalisch paspoort (P00365197) vermeld wordt (zie administratief dossier). Echter, op het document dat u indient van Zuid-Afrika (dd. 30.11.2015) staat de geboortedatum 25.01.1992 (zie administratief dossier), wat u vijf jaar ouder maakt bij vertrek uit Somalië. U geeft zelf deze andere geboortedatum aan (CGVS p. 5), maar u heeft geen sluitende uitleg over het hebben van een andere geboortedatum in Zuid-Afrika, zo stelt u dat minderjarigen geen asiel krijgen in Zuid-Afrika en u hierdoor slechts aan verblijfspapieren raakt door fraude van de ambtenaar, wat een weinig geloofwaardige uitleg is op zich. U kan immers niet uitleggen waarom minderjarigen dan geen statuut krijgen, dit is u enkel zo gezegd (CGVS p. 25). U stelt zelf dat de foto op uw document uit Zuid-Afrika (zie administratief dossier) ook uit de periode 2011 is, wanneer u dus stelt veertien jaar oud te zijn. Wanneer u er op gewezen wordt er dan helemaal geen 14 jaar uit te zien, stelt u slechts, zonder enige poging te wagen tot een degelijke uitleg, dat u een groot hoofd heeft (CGVS p. 22-23). Het CGVS merkt op dat er weinig bewijswaarde gehecht kan worden aan de gegevens op uw Somalisch paspoort, gezien het een kopie is én gezien Somalische documenten een erg geringe mate aan geloofwaardigheid hebben (zie COI administratief dossier). **Het CGVS kan dus concluderen dat u uw werkelijke leeftijd achter wil houden omdat dit in uw voordeel uitkomt.** U wilt uw periode in Zuid-Afrika gebruiken om uw herkomst in een nieuw daglicht te plaatsen maar u baseert zich op dezelfde asielmotieven én dezelfde herkomst als in uw eerste aanvraag, u wordt hier dan ook op gewezen, gezien u in uw eerste aanvraag uw verblijf in Zuid-Afrika verzwegen heeft; "Ok, u dient kopieën in, uw verblijf in zuid afrika, dat kan, maar het gaat om uw herkomst, als kind, uit Galcad, daar gaat u ook deze keer niet over tot aannemelijke verklaringen, net als de eerste keer Er staat op dat ik van daar ben, ik toonde deze doc vorige keer niet Dat staat er niet op, zowel op uw zuid afrikaanse als somalische doc wordt enkel over mogadishu gesproken, als u daar op jonge

leeftijd vertrokken bent kan u me dat gerust stellen Ik heb niets anders om u te vertellen, ik heb alles verteld, ik ben weggegaan uit land voor problemen, dus ik wilde of leven elders of sterven, ik heb via de zee gereisd, ik heb via de zee gereisd, ik geloof dat er een groot verschil is tussen mijn verklaringen vandaag Ok, u wordt door de commissaris opnieuw beoordeeld maar uw asielmotieven zijn dezelfde maar 5 jaar eerder? Ik heb niets meer aan toe te voegen, enkel een verzoek, dat doe ik straks als het bijna afgelopen is. Ok, ik begrijp uw situatie, u komt uit zuid afrika, misschien had u al jaren uw familie niet gezien, u komt hier om een statuut te krijgen, u liegt in eerste aanvraag, u vraagt elders asiel aan, u vraagt hier pas opnieuw asiel aan nadat u teruggestuurd wordt, u krijgt de kans de waarheid te vertellen, er zijn nochtans sterke aanwijzingen dat u dit weer niet doet. Ik ben bereid om de regels te volgen, ik heb niets anders te zeggen, ik weet dat dit mijn enige kans is vandaag, als ik negatief krijgt nooit meer kans van commissariaat, wat moet ik doen, ik wil niet liegen, ik loog vorige keer, omdat de smokkelaar me iets vertelde dat ik moest zeggen Wat was dat dan? Ik zei de problemen, hij zei luister, niet zeggen dat u uit zuid afrika gekomen bent, anders degene gaat je direct afwijzen en zorgen dat u teruggestuurd wordt naar zuid-afrika, land waar je niets weet en niemand kent doe je dat, nu weet ik dat het niet kan Waarom bent u dan nog altijd bezig met meer uit te leggen waarom u zaken verkeerdelijk deed ipv de waarheid te vertellen? Zwijgt (CGVS pp. 25-26)" **Hieruit blijkt duidelijk de manier waarop u de verantwoordelijkheid steeds buiten zichzelf legt en ook in tweede aanvraag weigert een werkelijk inzicht te geven. Deel van deze "tactiek" is ook uw beweerde leeftijd, waardoor u enerzijds uw kennis wilt beperken, maar dit dan niet kan rijmen met de kennis die u wel heeft.** Gedurende het gehoor krijgt u immers de kans om aan te geven hoe het leven is voor een dertienjarige in Galdad dat ingenomen wordt door Al Shabab. Het CGVS merkt op dat u zichzelf als een "slim kind" (CGVS p. 11) omschrijft, maar u speelt het steeds op het geven van fragmentarische kennis en niet op het vertellen over hoe de situatie beleefd wordt door een kind (CGVS p. 9) ; "Als u daar bent, als kind, 13 jaar, die gevechten, wat doet dan met u? In het begin, er werd gevochten, geen impact op mij, maar in 2010, toen deze mannen, al shabab, de macht over mijn plaats overnam, toen had ik problemen, de impact op mij, toen deze mannen daar kwamen, ze zeiden, of je wordt soldaat of we vermoorden je U was maar 13? Ja." Uw kennis blijkt immers duidelijk eerder ingestudeerd dan van eerste hand te zijn (CGVS p. 11); " Ik wil het begrijpen, u bent 12-13 jaar oud, maar u weet de richting van waar ze komen, maar niet waar ze exact vechten? Het is bos, met veel bomen en zo, tussen de landbouwvelden, wilt u dat ik u de namen van de bomen vertel en de landbouwvelden Als u dat weet? Het was gewoon landbouwgronden, tussen de bomen, ze wilden niet dat deze mannen kwamen" of nog (CGVS pp. 11-12); "Ik wil wel er in meegaan dat u dan jong bent, maar sommige zaken weet u wel, dus hoe komt het dan dat u niet kan zeggen als kind hoe u zich voelt wanneer een terreur organisatie uw stad inneemt? Het was heel moeilijk, maar sinds mijn geboorte ik zag nooit mijn vader noch mijn moeder, het was zeer moeilijk maar ik had in mijn gedachten altijd dat ik mijn ouders wilde zien, ik nam alle stappen om ze te kunnen zien, ik was een jong slim kind. Wat is uw eerste herinnering aan al shabab dan, als jong slim kind? Ik heb het u eerder gezegd, eerste aanval was in 2009 Maar dat zei u al, u bent een jong slim kind, zegt u zelf, dus u heeft een bewustzijn, u kan zeggen dat u uw ouders wilt zoeken, dus wat is uw eerste gedachte dan, uw eerste indruk? Angst, ze hadden een militair uniform en waren gewapend, ik was heel erg bang, ik bleef binnen, ik dacht dat ze iedereen gingen afmaken, die jongeren die tegen hen vochten, waren meteen weggegaan nadat ze het dorp in namen, ze werden gezocht door hen, ze gingen langs huizen, ze gingen woningen doorzoeken, naar wapens en zo U zegt een uniform, wat weet u daar nog van? Het is een tuute, militair uniform, een broek en een hemd, en een tulband op hun hoofd, sommige droegen een doekje met daarop er is geen god dan allah en mohamed is zijn boodschapper Had dat ook een zekere aantrekking op een jongere? Nee, dat niet, ze kwamen direct het dorp binnen en ze waren meteen op zoek naar mensen die tegen hen vochten, en ze wilden alle wapens in handen hebben. Maar op u persoonlijk, had u daarvoor ooit al soldaten gezien? Voor deze mannen, ik zei al eerder, er waren jongeren van het dorp die tegen hen vochten Waren die in uniform? Geen uniform, gewone kleren Het was de eerste keer dat u iemand in uniform zag? Allereerste keer dat ik iemand in uniform zag voor die tijd ik kan er niets over vertellen, ik was heel klein, toen kon ik wel iets weten. U bent de vorige keer geweigerd omdat u geen band kon aantonen met het dorp galdad, u plaatst dat nu vroeger in de tijd, maar u moet natuurlijk wel iets kunnen vertellen, u praat wel erg in rondjes, u stelt steeds dat u jong bent, want ik wil u dan ook bevragen als ware u toen een kind, dus naar indrukken en wat uw vrienden doen etc, dat lijkt me logischer dan namen van al shabab leiders te kennen Kijk u bent niet verkeerd bezig dat klopt, ik werd op herkomst geweigerd, maar ik kan u enkel vertellen over wat ik herinner, ik ben hier gekomen om de waarheid te vertellen." U strandt in algemeenheden en hoewel u uitgebreid de kans krijgt om diep in te gaan op de beleving van een jongere geeft u eigenlijk helemaal niet aan hoe het echt voor iemand in uw positie geweest moet zijn. U verantwoordt zich meer voor het niet moeten antwoorden dan dat u daadwerkelijk wilt antwoorden. "Ook, u bent dan toch nog altijd gewoon 13, een excuus dat u zelf gebruikt om veel niet weten en nu komt op andere momenten met veel details, het is nochtans ook 8 jaar geleden, hoe komt dat dan? Kunt

u me vertellen wat ik uitgebreid heb verteld over 8 jaar geleden" Ook hier gaat u niet in op wat u eigenlijk gevraagd wordt, hoewel u de kans krijgt om een echt inzicht te verschaffen.

Bovendien stelt u zelf **geen interesse in de huidige situatie in Galdad te hebben**, wat een band met de regio teniet doet. U volgt de situatie niet (CGVS p. 6), gezien uw grootmoeder gestorven is. Blijkt echter dat deze pas in 2016 om het leven komt, gelinkt aan uw eigen asielmotieven. Het CGVS merkt eerst op dat bij de dood van uw grootmoeder in deze context ernstige kanttekeningen te maken zijn zoals blijkt uit volgend citaat; "Is uw grootmoeder in leven? Nee, ze is overleden, 2016 In galdad? Ja Een natuurlijke dood? Nee, ze is vermoord door al shabab Waarom? Ze kreeg telkens te horen dat ze Yousuf moest brengen, naar daar, ik had van mijn oom te horen gekregen dat ze mijn grootmoeder lastig vielen, door mij, hij zei ook, dat ze bijna vermoord zou worden, ik kon niets doen voor haar buiten bidden, ik kreeg te horen dat ze vermoord is later Waarom ging ze dan niet naar mogadishu? Ik zou het niet weten, ze hadden haar in handen ze kon niet weg 6 jaar lang? Nee, elke keer bezoek, ze kwamen, waar is hij, waar is hij, ze werd telkens bedreigd als hij niet komt dan vermoorden we je, uiteindelijk deden ze het Lijkt mij de ideale reden om naar Mogadishu te verhuizen, de jaren er voor al? Mijn oma was daar van afkomstig, ze zei, ik wil niet naar hamar, ik wil daar geen water van, ik wil hier blijven, ze zei, ik drink liever de verse melk van hier. We probeerden haar altijd te overhalen. Dus ze verkoos in gevaar te leven voor verse melk, boven een veiliger leven in Mogadishu Als iemand op leeftijd is, houden ze hun standpunten vast, ze was op leeftijd, en zei, ik blijf hier." Ook hier gaat u een degelijke uitleg geven duidelijk uit de weg. **Daarbij komt dat uw grootmoeder sterft in een periode waarin Galdad betwist wordt tussen AMISOM en Al Shabab** (zie COI administratief dossier), maar u haar dood niet aan een gebeurtenis kan linken (CGVS pp. 20-21) en hier bij confrontatie geen verklaring voor heeft én erg opmerkelijk, de dood van uw grootmoeder, waardoor u net wél kennis over de situatie zou moeten hebben, gebruikt als excuus om geen kennis over de situatie te hebben (CGVS p. 21); "In de tijd dat uw grootmoeder vermoord is, heeft AMISOM Galdad ingenomen, als uw grootmoeder daar nog is en u legt daar nog de nadruk op, dus waarom weet u dat niet dan Ik weet helemaal niets, ik kan niets zeggen dat ik er was, ik zag niets met mijn ogen, het kan maar ik denk het niet, zelfs als ze er zijn U zocht er nooit iets over op, vanuit zuid afrika of belgie? Nee Waarom, dat is wat u kent in somalië in uw korte leven daar, interesseert het u niet Ik ga het u uitleggen, ik ben opgevoed door 1 persoon, die ene leeft nu niet meer dus waarom zou ik Ok, maar die persoon leefde wel nog toen u in zuid afrika was en ook een deel van de tijd dat u in belgië was, en u zegt de enige die me opgevoed heeft dus waarom dan niet? Kijk ik had niet gedacht dat het zo zou gaan nu, maar ik kom van daaruit en ik heb vertrouwen en zelfverzekerd maar sinds de dood van mijn grootmoeder, helemaal anders" Bovendien zijn er nog andere zaken die uw beweerde herkomst uit Galdad ondermijnen, zo situeert u de conflicten tussen de "lokale bevolking en Al Shabab in het jaar 2009 en de inname van Galdad in 2010 (CGVS p. 8). U blijft er bij dat er nooit andere milities of soldaten (CGVS p. 8, p. 14) in de buurt zijn geweest. U blijft dit, vaagweg, doorheen het gehoor herhalen. Echter de informatie van het CGVS (zie administratief dossier), blijkt hier enigszins strijdig mee, gezien het feit dat u uw eigen vervolging aan de inname linkt, plaatst dit alles ook in een ander daglicht; "Ook, hoewel u bent een dertienjarig kind, de info van de commissaris is dat die gevechten tussen de lokale bevolking en Al shabab in galdad pas in april 2010, dan zegt u zelf al met al shabab in qodqod te zijn Was niet in 2010, 2009 aangevallen, 2010 hadden ze het veroverd, 2010 gevochten maar ze waren sterker Wie vocht toen? De inwoners lokaal Hadden ze steun van iemand? Al shabab De inwoners? Nee nee Nochtans was daar toen Ahlu Sunna Waljamee'ah aanwezig, ik vroeg u verschillende malen naar andere milities of dat u ooit mensen in uniform zag, of zelfs andere milities kende Ahlu sunna bestaat ze zijn aanwezig in de hoofdplaats van de provincie, dat klopt dat ze tegen hen vechten, u heeft gelijk, maar u heeft bijvoorbeeld info dat ze bevolking hielden, ik heb die info niet Het gaat over wat u ziet als kind, maar u heeft het niet over spanningen of andere mensen in uniform, maar enkel over 2 feiten Ahlu Sunna bestond, ze bestaan en ze vechten nu nog Ok, maar ik heb u gevraagd naar milities, religieuze, in het algemeen, zelfs toen heeft u het niet over hen gehad U heeft me niet gevraagd naar mijn provincie Wel naar uw dorp en naar somalië in het algemeen waar Het is best goed dat u op een manier iets begrijpt en ik op andere, maar ik bevestig dat ze aanwezig zijn in de hoofdplaats van de provincie, dat zeg ik nu. (CGVS pp. 20-21)"

Er zijn ook twijfels te uiten bij uw asielmotieven op zich. Zo is het vreemd dat u in het kader van een gedwongen rekrutering (CGVS pp. 9-10, p. 15), "verlof" (CGVS p. 16) zou krijgen. Iets wat op zijn minst opmerkelijk te noemen is in de context van dwang, en hier dus bijgevolg de geloofwaardigheid van ondermijnt, vooral gezien u dit én de context van jongeren die gedwongen gerekruteerd worden ook niet goed kan uitleggen (CGVS p. 18). " U bent gedwongen gerekruteerd, waarom geven ze u verlof, hoe werk dat? Dat was wel mogelijk, tijdens de training, ze hebben een geheime dienst, die stelt je vragen, wat vind je er van, ben je blij, je kan ze niet begrijpen, op het moment dat ze merken dat je van plan bent om te ontsnappen, krijgt die commissie het meteen te horen, er waren wel mensen ontsnapt en opnieuw gepakt, ze werden gestraft door de jongeren, deze wilden ze zelf vermoorden. Ik heb u

nochtans gevraagd of al shabab aantrekkingskracht heeft op jongeren en u zei nee, maar nu blijken zij de aanstokers ? Aantrekking is voor iemand die zijn best doet om te geloven op een goede manier en je te verwelkomen en zo." **Hiermee geeft u aan dat u geen werkelijk inzicht in de situatie waarin u zich beweert te bevinden heeft.** U situeert tevens uw problemen ook eerst in het einde van het jaar 2010 (CGVS p. 6) om deze later net vanaf het begin van 2010 te situeren (CGVS p. 17), wat toch een wezenlijk verschil is. **Vooraf, en deze tegenstrijdigheid is tevens gelinkt aan het beweerde herkomst** U stelt eerst dat u in 2010 van Galcad naar Mogadishu reist, wanneer er naar aanleiding van uw vertrek uit Galcad gepeild wordt naar Karaan, Mogadishu (CGVS p. 12) ; "Weet u nog welke maand u vertrokken bent uit galcad? Ik herinner het me niet, ik kan u enkel vertellen, eind 2010 de problemen gehad en toen weggegaan naar Mogadishu Wat weet u dan nog over de tocht van Galcad naar karaan, mogadishu? Ik kan u wel de plaatsen vermelden waar ik langs ben geweest, naar mogadishu, toen." Het is al vreemd dat u het meteen op plaatsen wilt stellen, terwijl u dan erg jong beweert te zijn. Daarbij, omschrijft u de route dan ook uitgebreid (CGVS p. 13). Dit terwijl er verderop blijkt dat u deze reis slechts afgelegd heeft wanneer u "erg jong" bent en ziek bent en **helemaal niet** in 2010, in de context van uw vertrek uit Somalië en uw asielmotieven (CGVS pp. 12-13, p. 18). Dit is ook weinig geloofwaardig gezien u eerder zelf stelt, dat uw tocht van Galcad naar Mogadishu, de tweede keer is én u de eerste keer ziek was als kind (CGVS p. 13). Het CGVS legt er dan ook de nadruk op dat u zelf bevestigt als dertienjarige, dus in 2010, deze reis afgelegd te hebben en daardoor deze kennis te hebben. Uw manier van antwoorden toont een hoge mate aan ingestudeerde kennis aan (CGVS p. 13), maar geen inzicht in het werkelijke leven van een jongere in Galcad; "Dus al die plaatsnamen herinnert u zich wel nog van een reis als 13-jarige 18 jaar geleden?"

Ja zeker, ik ga u alles vertellen, wat ik nog weet, de weg die passeert langs galgoof naar mogadishu, dan is er een weg naar galcad, die passeert midden in het dorp, eel weyne, mijn wijk, die is het noorden van de stad Als kind praatte u toen over windrichtingen? De windrichtingen, mijn clan, mijn omgeving, mijn oma vertelde het me altijd, ze zei, stel voor ik overlijdt, dan moet je dit zeggen." Op dit alles gewezen stelt u slechts, erg ontwijkend, mis begrepen te zijn en de dorpen tot in Mogadishu te kennen door de handelaars die in uw dorp komen. **Hiermee toont u aan dat uw kennis ingestudeerd is en niet gelinkt aan een werkelijke herkomst.** Het volgende citaat (CGVS p. 18) is dan ook veelzeggend en illustreert uw houding ten opzichte van de Belgische autoriteiten perfect; "Nochtans zei u eerst dat u in het einde van het jaar van galcad naar Mogadishu reist en dan zegt u die reis met dorpsnamen, opnieuw over het einde van het jaar en nu blijkt dat u dan eigenlijk al maanden weg bent uit galcad en niet terugkeert naar galcad? Waarom zei u daarnet dan dat u nog maar 1 keer eerder gereisd had, namelijk toen u ziek was als kind en naar Mogadishu ging, voor u Galcad, specifiek daar, verliet eind 2010, om naar Mogadishu te gaan. Dat klopt ook al niet U heeft mij misschien verkeerd begrepen, ik zei u wel als je op een plaats met handel bent je dat weet U heeft letterlijk gezegd dat u met een truck ging en u wilde met al die dorpen aantonen dat u die reis dan deed, omdat u geen bewijsstukken heeft Neenee, ik ben het niet vergeten, maar toen ik ziek was, als je ziek wordt, je gaat naar een grotere plaats Maar u heeft zelf het contrast gemaakt tussen die keer als kind ziek reizen en het niet weten, en dan de andere keer, u bent dus weer aan het liegen als u de waarheid wilt vertellen wil ik daar Ik ben maar een keer weggegaan, die keer vertelde ik u, ik legde u alles uit op welke plaatsen ik was Wanneer was die reis dan? Ik herinner het me niet" **U legt de verantwoordelijkheid volledig buiten zichzelf, maar zo kan u niet aangeven waarom u deze kennis dan wel heeft, vooral gezien u het blijkt te hebben over een reis die u nooit bewust afgelegd heeft.**

Bovendien, in een periode waarin Mogadishu als "spookstad" onder Al Shabab terreur omschreven wordt (zie COI administratief dossier), namelijk de periode 2010 – 2011 , ook gekend als "The Battle of Mogadishu" (zie COI administratief dossier), stelt u in Mogadishu niets te merken van enige aanwezigheid van Al Shabab, in de wijk Karaan (CGVS p. 15), of enig conflict in de stad in het algemeen, zelfs niet op de Bakara markt, waar u aankomt, nochtans een van de conflicthaarden op dat moment (CGVS p. 16). Het CGVS merkt op dat een simpele googleopdracht u naar een erg uitgebreide wikipedia-pagina over deze jaren in Mogadishu zou leiden (zie administratief dossier). Hoewel u beweert dan jong te zijn, op het moment dat u er bent is de strijd tussen AMISOM en Al Shabab om de stad immers in volle gang en zou dit op een dertienjarige jongen, die net ontsnapt aan de klauwen van de terreurorganisatie Al Shabab, toch een indruk moeten nalaten, maar u stelt slechts niets te weten. Trouwens, gezien u beweert in Karaan, Mogadishu geboren te zijn (CGVS p. 5) én uw familie er ook nu nog verblijft en u beweert dat ze het er zelfs economisch goed hebben (CGVS p. 6, p. 19), is uw gebrek aan interesse weer stuitend te noemen en trekt deze verder uw, algemene, herkomst in twijfel. Ook hier wilt u gewoon uw verantwoordelijkheid uit de weg gaan; " Bovendien in de periode die u zelf aanhaalt is Mogadishu heel erg onrustig met veel gevechten, net met al shabab, dus in die situatie moet u toch weten of mogadishu in handen van al shabab is of niet en al zeker op bakara, zelfs als kind moet u daar iets van weten, u zegt van niet? Kijk het is best mogelijk dat er geen aanslagen hebben plaats gevonden in de korte tijd dat ik daar was en ik deed mijn best om zo snel mogelijk de plaats te verlaten. (CGVS

p.18) U lijkt hierbij niet te beseffen dat het niet is omdat er geen aanslagen zijn dat er geen algemene sfeer van angst en onveiligheid kan heersen en dat dit dus ook uw band met de regio alwaar ondergraaft.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Galcad, Galgaduud, noch in 2010-2011 even in Mogadishu verbleven te hebben. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in 2016 heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Tot slot merkt het CGVS op dat uw vrouw S.M.H. (1518684 – 8100548) en uw zoon A.M.M. (1719089 – 8100548) over het vluchtelingenstatuut beschikken. Wat dit betreft blijkt dat uw relatie met S.M.H. pas in België begint (zoals blijkt uit het administratief dossier) en uw zoon A.M.M. in België geboren wordt (CGVS p. 4). Er wordt dan ook op gewezen dat het doel van de asielprocedure niet is het recht op eerbiediging van het gezinsleven te zien bevestigen, doch wel om na te gaan of de persoon bescherming nodig heeft tegen vervolgingen of een reëel risico op ernstige schade loopt. Het principe van 'eenheid van familie' staat niet ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag, noch in de criteria voor het bekomen van de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Elke asielaanvraag moet individueel worden onderzocht, waarbij onder andere rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker en de specifieke gegevens van het dossier. De Vreemdelingenwet voorziet bovendien in de mogelijkheid tot gezinshereniging en in de mogelijkheid om langer dan drie maanden op het grondgebied te verblijven omwille van humanitaire redenen. U dient zich desgevallend dan ook tot de geëigende procedure te wenden om uw verblijf in België in regel te stellen op grond van uw huidige gezinssituatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 23 april 2018 een schending aan "van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980".

Hij herhaalt dat de leeftijd op het voorgelegd stuk van Zuid-Afrika niet dezelfde is gezien "het in Zuid-Afrika als minderjarige blijkbaar niet mogelijk is om asiel aan te vragen en [hij] diende aldus 'meerderjarig' te zijn". Dat zijn naam niet hetzelfde is, komt doordat hij "schrik had teruggestuurd te worden". Hij meent dat hij wel "herkenbaar is op de foto". Verzoeker verwijst naar arrest nummer 110 319 van de Raad teneinde aan te tonen dat het "helemaal geen evidentie [is] dat een minderjarige sowieso in elk land dat verdragspartij is bij de Conventie van Genève asiel zou kunnen aanvragen".

Wat zijn kennis over Somalië betreft, meent hij dat hij wel kan antwoorden wanneer hem "concrete vragen gesteld worden", zoals de route van Galcad naar Hamar en over de weg die passeert langs Galfoof naar Mogadishu. Hij klaagt aan dat wordt gesuggereerd dat hij "te veel" weet en dat er te impliciet gevraagd werd naar andere milities die vochten in zijn regio. Hij benadrukt nog dat de feiten 8 jaar geleden plaatsvonden en "door de ogen van een 13-jarige".

De kritiek op zijn vluchtverhaal is volgens verzoeker "vaag en subjectief", temeer gezien "geen tegenstrijdigheden, enkel 'opmerkelijkheden'" worden aangehaald.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing "ingevolge artikel 39/2 §1,2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen".

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker in zijn tweede verzoek om internationale bescherming volhoudt dat hij sinds januari 2011 in Zuid-Afrika verbleef. Hij legt hiervan opnieuw *“Formal Recognition of Refugee Status in the RSA, Particulars of Recognised Refugee in the RSA Y.A.M. 25.01.1992 (dd. 30.11.2011)”* neer.

2.3.2. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag motiveerde de Raad (RvV 6 juni 2017, nr. 188 020) reeds omtrent verzoekers beweerd verblijf en statuut in Zuid-Afrika:

“Dienaangaande merkt de Raad nog op dat verzoeker zijn beweerdelijke persoonlijke problemen in Zuid-Afrika niet aantoon, gezien hij zich in zijn verzoekschrift louter beperkt tot het verwijzen naar gedateerde artikelen over de algemene situatie van Somalische vluchtelingen in Zuid-Afrika, maar geen poging onderneemt om zijn asielrelaas over zijn winkel en de beweerdde problemen met criminaliteit met stukken te staven terwijl uit de toelichting in het verzoeker (met referentie naar landeninformatie) wel blijkt dat de politie optreedt tegen dit etnisch geweld.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat er niet kan worden volgehouden “dat Zuid-Afrika als een eerste land van asiel kan worden beschouwd in de zin van artikel 48/5, §4 Vreemdelingenwet”, stelt de Raad vast dat noch het verzoekschrift, noch het administratief dossier - gelet op verzoekers leugenachtige verklaringen over zijn recente verblijfplaatsen - informatie bevat over de geboden internationale bescherming in Zuid-Afrika. Het is aan verzoeker om zijn identiteit, verblijf, vluchtelingschap, problemen naar aanleiding van het bezit van een winkel in Kaapstad aan te tonen. Verzoeker blijft hierbij in gebreke zodat hij niet aantoon dat de in artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet bepaalde voorwaarden op hem van toepassing kunnen zijn, met name of de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling, of hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Ter terechtzitting stelt verzoeker immers dat hij met een vals Zuid-Afrikaans paspoort naar België gekomen is.

Op de vraag of hij in Zuid-Afrika een verblijfvergunning had stelt verzoeker dat hij geen “specifieke documenten” had zodat evenmin kan worden aangenomen dat hij over een vluchtelingencertificaat beschikte. Voorts verklaart verzoeker zelf dat het neergelegde stuk uit Zuid-Afrika, dat zijn vluchtelingenstatus moet aantonen, niet op zijn ware identiteit staat. Zijn verklaring dat een minderjarige geen asiel kan aanvragen en daarom zijn identiteit diende te wijzigen, is een niet geobjectiveerde bewering waaraan geenszins geloof kan worden gehecht nu Zuid-Afrika de Vluchtelingenconventie ondertekend heeft en dus een asielprocedure heeft zoals blijkt uit de Refugee Act van 1998 (zie neergelegd attest). Het argument van verzoekers advocaat ter terechtzitting dat dit vluchtelingenattest,

uitgereikt op 30 november 2011 vervallen is op 28 november 2015 is dan ook niet dienstig. Verzoeker toont dan ook niet dat hij in Zuid-Afrika zou verbleven hebben, wanneer dit zou geweest zijn en onder welke verblijfsstatus hij er zou verbleven hebben. Zoals verwerende partij ter terechtzitting terecht herhaalt is het aan verzoeker de waarheid te zeggen zodat de CGVS rekening kan houden met alle nuttige elementen."

2.3.3. Aangezien deze uitgebreide motivering is het niet ernstig dat het verzoekschrift blijft bij een losse bewering dat de leeftijd op het voorgelegd stuk van Zuid-Afrika niet dezelfde is gezien *"het in Zuid-Afrika als minderjarige blijkbaar niet mogelijk is om asiel aan te vragen en [hij] diende aldus 'meerderjarig' te zijn"*. Verzoeker had minstens zijn bewering kunnen staven aan de hand van objectieve informatie en de beslissing waarmee hem de vluchtelingenstatus in Zuid-Afrika zou zijn erkend. De Raad wees er reeds op dat uit het door hem voorgelegde stuk blijkt dat Zuid-Afrika de Vluchtelingenconventie ondertekend heeft en dus een asielprocedure heeft zoals blijkt uit de Refugee Act van 1998. De verwijzing in het verzoekschrift naar een arrest nummer 110 319 van de Raad, teneinde aan te tonen dat het *"helemaal geen evidentie [is] dat een minderjarige sowieso in elk land dat verdragspartij is bij de Conventie van Genève asiel zou kunnen aanvragen"*, is aldus geenszins dienstig. Voornoemd arrest betreft de vernietiging van een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken gezien deze laatste een asielaanvraag als een meervoudige had beschouwd, zowel voor moeder als dochter, terwijl de dochter slechts voor de eerste maal een asielaanvraag had ingediend. Verzoekers beweerde situatie, als niet-begeleide minderjarige asielzoeker in Zuid-Afrika, is geenszins gelijklopend. Dit klemmt te meer nu verzoeker niet aantoonde alleenstaande te zijn en nalaat alle nuttige documenten uit Zuid-Afrika neer te leggen. Verzoekers gebrek aan medewerking tast zijn geloofwaardigheid aan.

2.3.4. Waar in zijn verzoekschrift aangevoerd wordt dat de naam op het Zuid-Afrikaans stuk anders is doordat hij *"schrik had teruggestuurd te worden"*, merkt de Raad op dat verzoeker op het Commissariaat-generaal andersluidend verklaarde dat zijn naam per vergissing verkeerd genoteerd werd (*"Ze hebben daar vergist, er was een andere naam, een fout in de procedure. [...] Y.A., dat was de vergissing, M.."*; gehoor, p. 5). Dergelijke wisselende verklaringen over de verschillende naam op het document doen verder afbreuk aan de betrouwbaarheid ervan.

2.3.5. Dat verzoeker zijn versie van de feiten blijft aanpassen om zijn verhaal te doen kloppen, blijkt tevens uit de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn eerste asielprocedure ter terechtzitting voor de Raad aangaf dat hij met een vals Zuid-Afrikaans paspoort naar België gekomen is, terwijl hij thans in het kader van zijn huidige, tweede, asielaanvraag op het Commissariaat-generaal verklaarde bij de Somalische ambassade te Johannesburg, Zuid-Afrika, een Somalisch paspoort te hebben verkregen waarmee hij het land verliet (gehoor, p. 23-24). Verzoeker legt overigens enkel fotokopieën van dit paspoort neer omdat hij het origineel - beweerdelijk - in Libië weggooide (gehoor, p. 24) en hiervoor geen verklaring heeft.

2.3.6. Gelet op het voorgaande, en zoals de Raad stelde in het arrest van 6 juni 2017 (RvV 6 juni 2017, nr. 188 020), dient *in casu* verzoekers verzoek om internationale bescherming beoordeeld te worden ten aanzien van het land van verzoekers beweerde nationaliteit, zijnde Somalië. De Raad ziet niet in waarom hiervan zou worden afgeweken nu verzoeker geen verblijfstatus/vluchtelingenstatus in Zuid-Afrika aantoonde.

2.3.7. Verzoeker verklaart in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming gedwongen gerekruteerd te zijn nadat Al-Shabaab in 2010 Galcad had ingenomen. Tijdens zijn eerste asielprocedure situeerde verzoeker deze gedwongen rekrutering nog in februari 2014, wat niet verzoekenbaar was met zijn verblijf in Zuid-Afrika vanaf januari 2011.

2.3.8. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Somalië uit vrees voor Al-Shabaab gezien hij informatie over hen heeft en uit vrees voor de overheid omdat ze hem zouden viseren gelet op zijn eerdere contacten met Al-Shabaab en zijn verblijf in het buitenland (*"Bang voor 2 redenen, voor de overheid, ze gaan me straffen, zeggen ooit lid van al shabab, komt van het buitenland, langs andere kant ben ik bang van al shabab. Al Shabab ze weten dat iemand die ooit lid was van hen, of van hun kant was, weet heel veel over hen, ze zijn bang dat bepaalde informatie doorgegeven zal worden."*; gehoor 2 februari 2018, p. 24).

2.3.9. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers voorgehouden herkomst uit Galcad, Galgaduud, Somalië.

2.3.10. Reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming oordeelde de commissaris-generaal *“dat uw recente herkomst uit Galcad niet aangenomen wordt”*. 's Raads arrest van 6 juni 2017 (RvV 6 juni 2017, nr. 188 020) stelde: *“In casu maakt het verzoekschrift echter geen melding van verzoekers recente verblijfplaatsen alvorens zijn werkelijk vertrek uit Somalië, noch van de redenen waarom verzoeker beweerdelijk Somalië ontvlucht zou zijn, noch van de basis waarop hij in 2011 in Zuid-Afrika zijn voorgehouden de vluchtelingenstatus bekomen zou hebben. [...] De Raad kan slechts vaststellen dat noch uit het verzoekschrift, het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker heeft aangetoond of aannemelijk gemaakt dat hij afkomstig is uit Somalië. Evenmin brengt hij thans argumenten aan die de motieven van de bestreden beslissing kunnen weerleggen. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een vrees heeft voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, noch reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.”*

2.3.11. Verzoeker slaagt er in zijn tweede asielprocedure, waarbij hij een tweede keer gehoord werd op het Commissariaat-generaal, geenszins in de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst te herstellen. Integendeel, uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij blijft volhouden van erg jonge leeftijd tot zijn 13de levensjaar in Galcad te hebben verbleven (gehoor, p. 5-6, 12-13), maar hij kan geenszins doorleefd beschrijven hoe hij de inname door Al-Shabaab beleefd heeft (gehoor, p. 11). Hij stelde dat hij in Galcad werd opgevoed door zijn grootmoeder, dat zij na zijn vertrek aanhoudend werd lastiggevallen en gevraagd werd naar verzoeker en dat zij in 2016 vermoord werd door Al-Shabaab (gehoor, p. 7-8), maar hij gaf toe sinds haar overlijden geen interesse meer te hebben in de situatie aldaar (gehoor, p. 8, 20). Verzoeker bleek echter evenmin (correct) geïnformeerd over de conflicten en gevechten in Galcad vóór 2016 (gehoor, p. 8, 14, 20-21) en hij wist zelfs niet dat zijn grootmoeder stierf toen Galcad betwist werd tussen AMISOM en Al-Shabaab (gehoor, p. 20-21). Verzoeker bleek tevens onwetend over de aanwezigheid van Al-Shabaab in Mogadishu in 2010-2011 en hij maakte geen melding van de gevechten of grootschalige problemen aldaar, hoewel hij er eind 2010 in het Karaan-district verbleven zou hebben bij zijn oom (gehoor, p. 15).

2.3.12. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de feiten 8 jaar geleden plaatsvonden en *“door de ogen van een 13-jarige”*, is de Raad van oordeel dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekers herkomst uit zijn beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals de gevechten in de regio's waar hij verbleef. Temeer gezien verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden, zoals het noemen van de route van Galcad naar Hamar en de weg die passeert langs Galfoof naar Mogadishu, zoals wordt benadrukt in het verzoekschrift. Dit ondergraaft namelijk verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte (ingestudeerde) kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.3.13. Bovendien doet verzoekers gebrek aan interesse in de veiligheidssituatie in zijn regio na zijn vertrek verder afbreuk aan de waarachtigheid van zijn verblijf daar. Dit is des te frappanter gezien zijn oma, de persoon die hem opvoedde en jarenlang problemen door hem kende, daar nog zou gewoond hebben tot zij in 2016 overleed.

2.3.14. De door hem voorgelegde *“Birth Certificate – Caddeynta Warqadda Dhalashada (1999)”* en *“Baasaboor – Passport P00365197” Somali Republic (dd. 25.12.2014 – 24.12.2019)”* zijn slechts fotokopieën, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn. Daarenboven blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat dergelijke Somalische documenten een geringe bewijswaarde hebben. Dat verzoekers naam en leeftijd op deze stukken dan nog verschillen met de naam en leeftijd op het door hem neergelegde *“Formal Recognition of Refugee Status in the RSA, Particulars of Recognised Refugee in the RSA Y.A.M. 25.01.1992 (dd. 30.11.2011)”* ondermijnt verder de authenticiteit ervan.

2.3.15. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet afkomstig is uit Galcad, Galgaduud, Somalië. Zijn asielrelaas inzake de gedwongen rekrutering door Al-Shabaab kan

dan ook geen grond van waarheid hebben. Bovendien zijn verzoekers verklaringen over de rekrutering en het “verlof” dat hij kreeg onaannemelijk (gehoor, p. 9-10, 15, 17) en situeerde hij deze problemen wisselend aan het begin dan wel het einde van 2010 (gehoor, p. 6, 17).

2.3.16. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Galcad, Galgaduud, Somalië.

2.4.2. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Galcad, Galgaduud, Somalië, niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.4.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK